

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 351. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591132017200/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

til den samme grev Rantzau som ovenfor nævnt (se note a til XXXVIII. discurs). — Om John Toland se XL. discurs note c. — Arthur Collier (1681—1732) var en engelsk filosof, hvis lære sluttede sig nær til Berkeleys om materiens ikke-eksistens; Falster synes (med urette) at opfatte ham som hørende til de kirkefjendske deister; måske forveksler han ham med Anthony Collins (1676—1729), hvis forfatterskab gik i sidstnævnte retning.

e) Lib. V. Sylv. Præfat. — Publius Papinius Statius var en romersk digter i slutningen af 1. årh. e. Chr. Det her citerede værk er *Silvæ* (skovene), en samling lejlighedsdigte i fem bøger.

f) peritorem, læs peritiorum. Rettet i Falsters eget exemplar. — I Falsters eget exemplar af bogen er her tilskrevet i marginen: Om den præstelige Værdighed i den første christne Kirke se *And...ac. p. m. 824.* — Hvem der sigtes til med denne henvisning, véd jeg ikke bestemt; måske Andreas Eborensis, hvem F. stundom kalder *Andr. Eborac.*; se om ham VIII. discurs note k.

g) *Suid. p. m. 197.* — Suidas er forfatter af et stort græsk lexikon fra 10. årh. De i oversættelsen på Fransk gengivne ord er i originalen citerede på Græsk (»adelige af pengepungen«).

h) *Suet. Cal. c. 53.* — Om Sveton og hans kejserbiografier se V. discurs note d. Sveton fortæller, at Caligula skænkede sin hest *Inciatus* marmorbås, elfenbenskrybbe, tjenerskab, bordservice m. m. og også »skal have tiltænkt den et konsulat«.

i) *L. X. c. 15.* — Om Gellius se note g til I. discurs. — *Masurius Sabinus* var en romersk jurist på kejser Tiberius' tid.

j) Offerkongen (*rex sacrificulus*) kaldtes hos Romerne den præst, hvis hverv det var at foretage de ofringer, der i kongedømmets tid havde påhvilet kongerne selv.

k) *Sextus Pompejus Festus* var en romersk gram-